30/10/2020

Животопис Митрополита црногорско-приморског Амфилохија

Митрополит црногорско-приморски Амфилохије (Радовић) је рођен на Божић 7. јануара 1938. године у Барама Радовића у Доњој Морачи, од оца Ћира и мајке Милеве, рођене Бакић.

Световно име му је било Ристо. Потомак је по сродству војводе Мине Радовића, једног од првих племенских капетана црногорских, који је присајединио Морачу Црној Гори 1820. године. Будући митрополит је провео детињство у патријархалној породици, која је остала верна Православљу и заветима предака у тешким послератним временима нарастајућег атеизма под комунистичком влашћу. Основну школу је завршио у манастиру Морачи, а Богословију Светог Саве у Раковици у Београду. Дипломирао је на Богословском факултету у Београду 1962. године. Упоредо са Богословским факултетом студирао је класичну филологију на Филозофском факултету у Београду.

Велики утицај на духовно узрастање митрополита Амфилохија извршили су Преподобни отац Јустин Поповић, велики богослов и духовник Српске Православне Цркве, и светогорски старац Пајсије.

После завршеног факултета, постдипломске студије наставља у Берну и

Риму, где је магистрирао на Источном понтификалном институту (1965). Одатле одлази у Грчку, где борави седам година и где прима ангелски образ и свештенички чин. У том периоду, у Атини је одбранио докторат о Светом Григорију Палами, који је привукао пажњу ондашње европске теолошке јавности. После годину дана проведених на Светој Гори одлази за професора на Православни институт Светог Сергија у Паризу, а од 1976. године постаје доцент, па редовни професор на Богословском факултету Светог Јована Богослова у Београду (касније Православног богословског факултета Универзитета у Београду), на катедри за Православну педагогију (катихетику) са методиком наставе. У два мандата био је и декан факултета. Докторат honoris causa Московске духовне академије примио је 2003. године, Института теологије Белоруског државног универзитета у Минску 2008. године, Православног теолошког института Светог Сергија у Паризу 2012. и Санкт-петербуршке духовне академије 2014. године. Одлуком Националног комитета друштвених награда Руске Федерације 2001. године одликован је орденом Ломоносова, који му је уручен на свечаности у Кремљу у присуству око 4.000 угледних званица. За почасног члана Словенске академије књижевности и уметности изабран је 2015. године.

Говорио је грчки, руски, италијански, њемачки и француски језик, док је користио у научном раду старогрчки, латински и црквенословенски.

Свети Архијерејски Сабор Српске Православне Цркве изабрао га је маја 1985. године за Епископа банатског. Хиротонисао га је 16. јуна 1985. године у београдској Саборној цркви Патријарх српски Герман уз саслужење: Митрополита црногорско-приморског Данила, Епископа бачког Никанора, браничевског Хризостома, жичког Стефана, шумадијског Саве, далматинског Николаја, тимочког Милутина, зворничко-тузланског Василија, аустралијско-новозеландског Василија, бањалучког Јефрема и мачванског Данила. Међу њима био је и Митрополит кефалонијски Прокопије, који је га је својевремено у Грчкој замонашио, а потом и произвео у архимандрита. Устоличен је 21. јула 1985. године у Вршцу.

Одлуком Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве Епископ банатски Амфилохије је децембра 1990. године изабран за Митрополита црногорско-приморског са сједиштем на Цетињу. Свечано устоличење за Митрополита црногорско-приморског, зетско-брдског и скендеријског извршио је Патријарх српски Павле са епископима 30. децембра 1990. године у Цетињском манастиру.

Митрополит Амфилохије је био члан Светог Архијерејског Синода Српске

Православне Цркве у више сазива. Предсједавао је тим тијелом и био замјеник обољелог Патријарха српског Павла од краја 2007. године до његовог упокојења, као и местобљуститељ Патријарашког трона од упокојења патријарха Павла, 16. новембра 2009. до избора Патријарха српског Иринеја 22. јануара 2010. године. Администрирао је Епархијом рашко-призренском од маја 2010. године до устоличења Епископа рашко-призренског Теодосија крајем децембра исте године. Администрирао је Епархијом буеносајреском која је установљена на његов предлог) од њеног

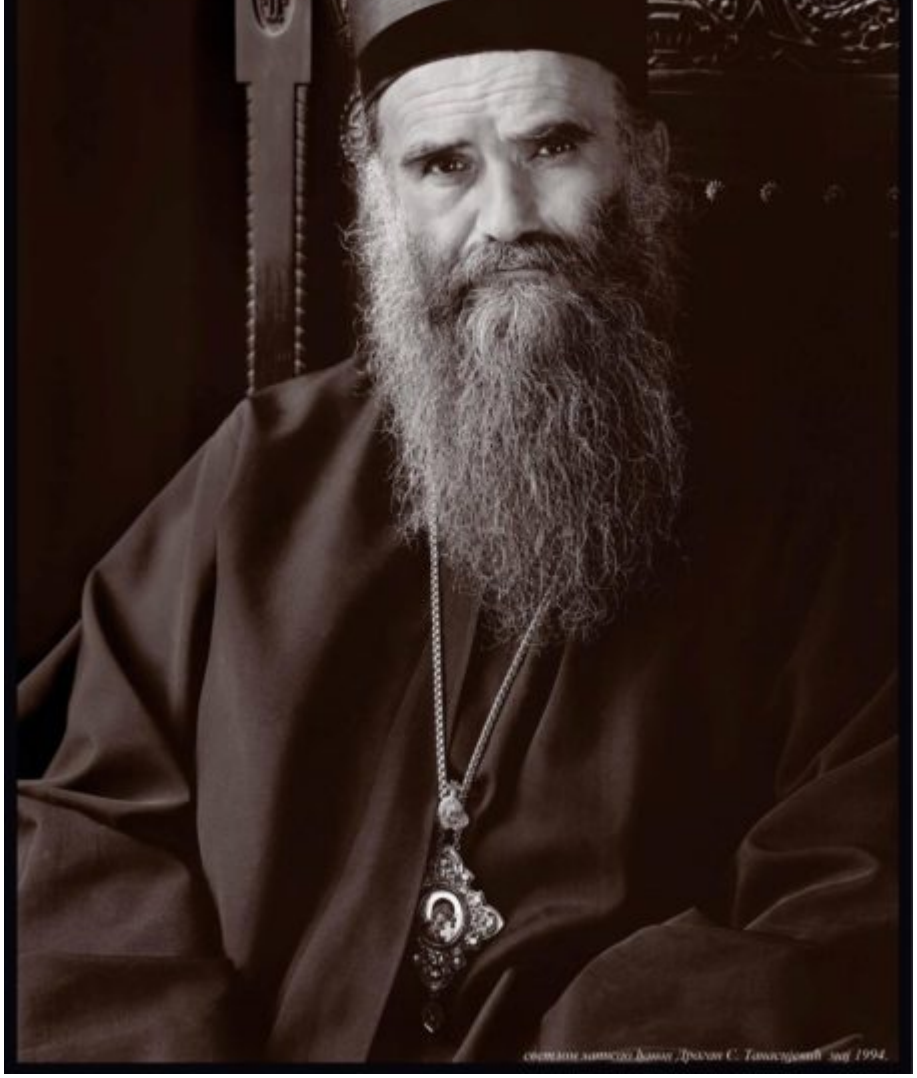
Епископа диоклијског Кирила

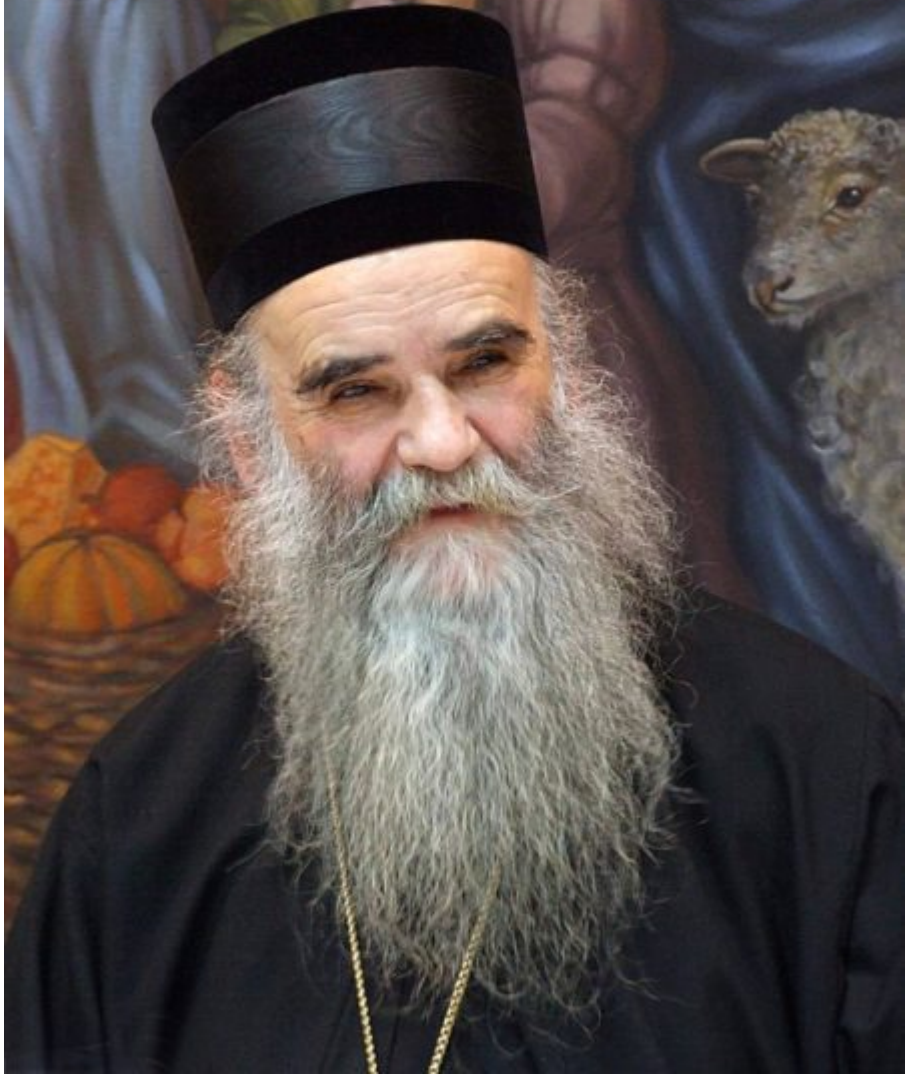
18. године.

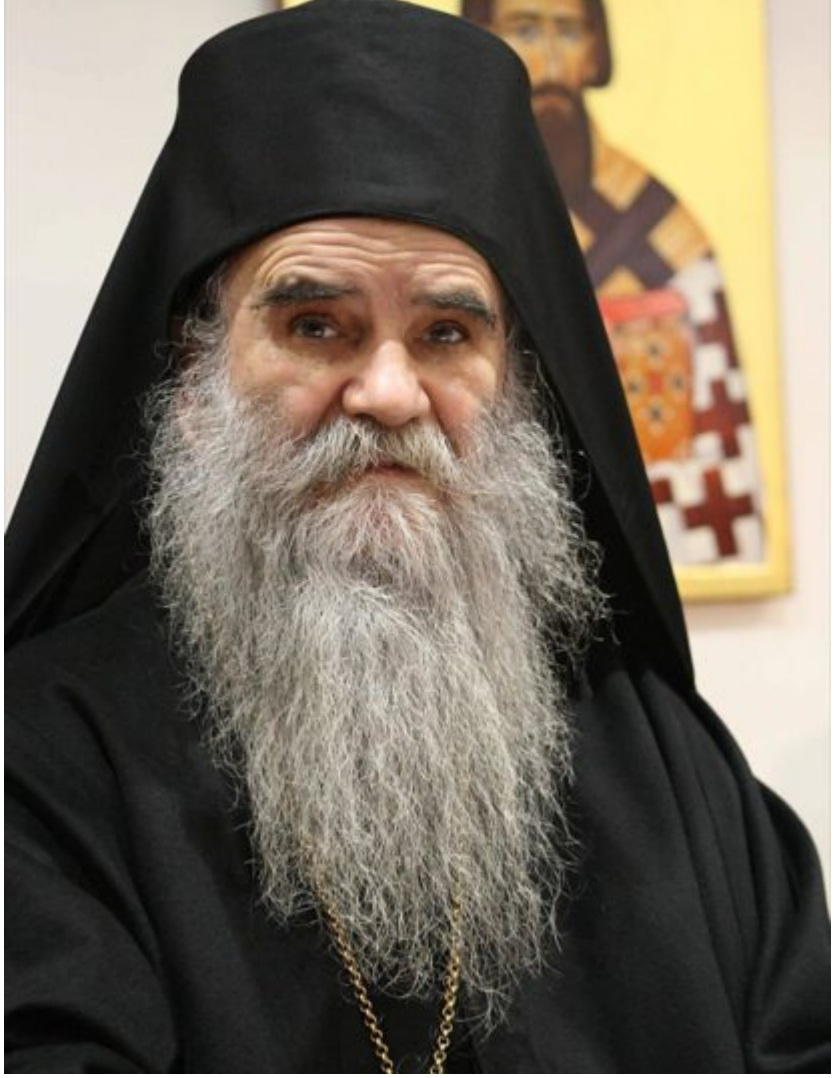
ничко-болничком центру Црне

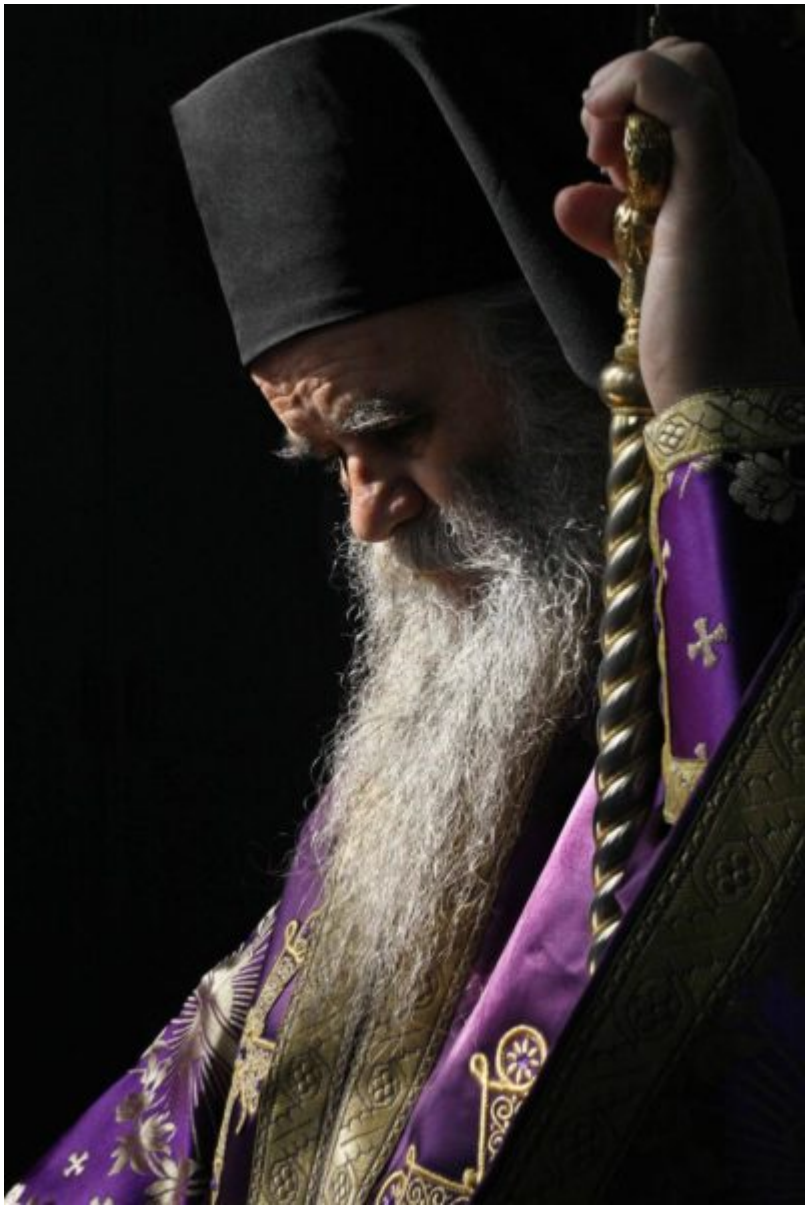

spc.rs